

at øse af, vil kunne opløse Udvalget med saa mange værdifulde Bidrag, at vi derved ville blive i Stand til virkelig at kunne bedømme dette Spørgsmaal.

Et tredje Punkt, hvor dette Forslag adskiller sig meget fra det tidligere, er § 14 med alle Maalbestemmelser. Man har tidligere haft i alt væsentligt ens Maalbestemmelser for hele Landet eller for hele Bandet, skulde jeg maasse sige. Nu har man imidlertid delt det i to Dele, Rattegat og Drefund for sig og de andre Farvande for sig. Jeg ved meget vel, at det er stet af Hensyn til Konventionen med Sverige, som jeg ogsaa haaber, maa blive gennemført; men jeg kan dog ikke undlade at udtale, at § 14 i den Redaktion, den nu har, efter min Opfattelse er overordentlig uklar og vistnok trænger til en væsentlig Forandring. Saa vidt jeg kan forstaa, vil man nu efter § 14 kunne transportere og sælge Fisk, som ere fangne i Rattegat, men som mangle de Maal, de der skulle have, ned til andre Farvande og sælge dem der. Der staar nemlig kun i § 14, at de Fisk, som fanges i Rattegattet, ikke maa ilandbringes ved Kysten af Rattegat og Drefund; men der staar ikke noget som helst om, at de ikke maa ilandbringes uden for Kysten af Rattegat og Drefund. Det er jo imidlertid en Redaktion, man kan komme ud over, for saa vidt jeg har Ret i, at Paragraffen i saa Henseende er uklar.

Jeg skal endelig omtale en Bestemmelse i § 43, hvor man har forandret den tidligere Bestemmelse om, at de, der ville være stemmeberettigede om Bedægtterne, skulle godtgøre, at deres Hovederhverv eller væsentligste Bieerhverv, var Fiskeri. Man har nu forandret det til, at de skulle opløse, at mindst $\frac{2}{5}$ af deres Marsindtægt fyldes Fiskeri, og desuden skulle de have fyldt 20 Mar. Det forekommer mig, at man her er gaaet en mindre heldig Vej. Det er vist nok meget vanskeligt for en Fisker at opgøre, hvor stor hans Indtægt er. Efter min Mening kommer man her ind paa en tvungen Selvangivelse, som man ellers ikke holder saa meget af, og navnlig en tvungen Angivelse af en Marsindtægt, som disse Folk ville have meget vanskeligt ved at effektuere. Det vil altid være meget vanskeligt for en Fisker, der har andre Ting at leve af, sin Hæve, sin Gris, o. s. v., at kunne opgive et fast Beløb, at beregne, hvilken Indtægt han har af Fiskeriet, og om han derved kan blive stemmeberettiget. For mit Vedkommende vilde jeg foretrække den tidligere Bestemmelse om, at Fiskeriet skal være deres Hovederhverv eller væsentligste Bieerhverv. Det er disse Punkter, paa hvilke jeg finder,

at det foreliggende Lovforslag adskiller sig fra den nugældende Lov. De ere ikke meget væsentlige, og som jeg allerede udtalte, haaber jeg, at det maa lykkes at føre Loven igennem.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede 5te Kongevalgte Medlem (Carstenen), der bemærkede, at naar man paa andet Sted har udtalt, at man nu efter de store Kompromiser og i øvrigt efter de Indrømmelser, som ere stete i det andet Ting, ikke ventede, at der vilde ske nogen Forandring her, men at vi kunde tage Forslaget, som det forelaa, tror jeg, at man i Tide maa protestere derimod. Det er ikke Landstingets Opgave kun at læse Korrektur paa Forslag, som komme fra det andet Ting. Vi maa se, hvilke Forandringer vi kunne ønske at gøre, og det saaledes, at selv om disse Forandringer skulde gaa ud over, hvad man havde ventet i det andet Ting, vi saa dog maatte møde en saadan Smødekommenshed fra det andet Ting, at Lovforslaget kunde blive gennemført til Held og Lykke for vor Fiskerbefolkning. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Johansen: Det er ikke Tvivl om, at dette Lovforslag indeholder væsentlige Forbedringer i den gældende Fiskerilov efter de praktiske og teoretiske Erfaringer, som senere ere indbundne, hvad allerede den højtærede Landbrugsminister har paavist, da han gennemgik Lovforslaget. Der er derimod visse Punkter, hvor det forekommer mig, at Lovforslaget ikke tilfredsstillende, og som jeg derfor kunde ønske forandrede, og jeg skal tildele mig at berøre disse Punkter.

Ligesom den gældende Fiskerilov indeholder ogsaa dette Forslag i § 1 den almindelige Bestemmelse, at der gives alle, som have dansk Indfødsret eller have haft fast Ophold her i Landet i mindst to Aar, lige Adgang til at drive Fiskeri overalt paa dansk Søterritorium, altsaa ikke blot paa det aabne Hav, men i Fjorde, Vig og Indfæringer, uden at der er aabnet nogen Mulighed for, at Fiskeriet paa nogle af disse Steder, selv den mindste Indfæring, skal kunne forbeholdes enkelte, navnlig de omboende, selv om det maa erkendes at være nok saa meget i Fiskeriets Interesse. Jeg tror, at det fortjener Overvejelse, om det er rigtigt, og om denne Bestemmelse ikke bør have nogen Begrænsning, navnlig saaledes, at vedkommende Minister havde Bemyndigelse til, i saadanne Tilfælde, hvor det kunde antages, at en omhyggelig Fredning eller positiv Foranstaltning kunde bidrage til Fiskeriets Opkomst og Udvikling, navnlig da i de mere lukkede Bunde,